

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมิวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมิวิหาน จำนวน 10 คน ได้แก่ บุคลากรแผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item congruence : IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (+1) ไม่สอดคล้อง (-1) และไม่แน่ใจ (0) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บด้วยตนเองแล้วนำผลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ เรียงลำดับข้อมูลตามข้อคำถามและสรุปผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 รูปแบบปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมิวิหาน มีประชากร จำนวน 128,182 คน ในปี พ.ศ. 2562 และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (1973, p. 127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดน์กุล, 2557, หน้า 26) ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามไป Try out จำนวน 30 ชุด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีคำนวณหาสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's α - Coefficient) จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.34 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งผลการหาคุณภาพของแบบสอบถามและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2555, หน้า 66) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ระยะที่ 3 การพัฒนาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาประสิทธิผล การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (index of item congruence : IOC) เลือกข้อ คำถามที่มีค่าความสอดคล้อง 0.50 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ ผลการประเมินค่า ความสอดคล้องของแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ ลักษณะของ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (+1) ไม่สอดคล้อง (-1) และไม่แน่ใจ (0) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บด้วยตนเองแล้วนำผลที่ได้มาจัด หมวดหมู่ เรียงลำดับข้อมูลตามข้อคำถามและสรุปผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยสามารถสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผล ของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ นครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียง จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การคัดแยกขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.45$) การลดปริมาณขยะ มูลฝอย ($\bar{X} = 3.45$) และการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณารายด้าน มีดังนี้

1.1 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของในนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า มีการปฏิบัติ

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียง จากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การคัดแยกขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.45$) การลดปริมาณขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.45$) และการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

1.1.1 ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดขยะมากเกินไปจนความจำเป็น ($\bar{X} = 3.49$) บอกกล่าวให้สมาชิกภายในบ้านให้ใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) และครัวเรือนของท่านมักซื้อสินค้าชนิดเติม (Refill) เพื่อลดปริมาณขยะ ($\bar{X} = 3.48$)

1.1.2 ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ สามารถแยกแยะระหว่างขยะรีไซเคิลและขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 3.50$) คัดแยกขยะก่อนนำไปทิ้ง ($\bar{X} = 3.45$) และนำขยะที่ผ่านการคัดแยกบางอย่างกลับมาใช้ซ้ำ ($\bar{X} = 3.45$)

1.1.3 ด้านการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ท่านมักนำวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก ($\bar{X} = 3.48$) มักนำขยะมูลฝอยขวดพลาสติก หรือขวดแก้ว กลับนำมาใช้ใหม่อีก ($\bar{X} = 3.45$) ท่านมีการเก็บรวบรวมขวดหรือกระป๋องน้ำอัดลม หรือเครื่องดื่มที่บริโภคกลับมาใช้ใหม่ ($\bar{X} = 3.44$)

1.2 ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 81.45 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 18.55 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีดังนี้ การลดปริมาณ ตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 83.44 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 16.46 ประเภทของขยะตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 80.00 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 20.00 การคัดแยกขยะถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 71.20 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 28.80 และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 91.20 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 8.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

1.2.1 ด้านการลดปริมาณ โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 83.44 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 16.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าร้อยละ มากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านคิดว่า การลดปริมาณขยะมูลฝอยจะต้องใช้ภาชนะที่ใช้แทนตะกร้า ปิ่นโต และถุงผ้าเพื่อลดปริมาณขยะลงได้ คิดเป็นร้อยละ 40.00 เราควรเลือกซื้ออาหาร ที่ใช้ภาชนะบรรจุ เช่น ถุงพลาสติกเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการกำจัด คิดเป็นร้อยละ 32.00 และท่านคิดว่าเศษอาหาร เศษผักผลไม้ สามารถนำไปผลิตเป็นปุ๋ยหมักได้ คิดเป็นร้อยละ 30.00 ท่านคิดว่า การคัดแยกขยะทำให้ปริมาณขยะลดน้อยลง คิดเป็น ร้อยละ 28.00 และท่านคิดว่า การเลือกใช้ถุงพลาสติกขนาดใหญ่แทนถุงพลาสติกขนาดเล็ก เป็นการลดปริมาณขยะในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 19.00

1.2.2 ด้านประเภทของขยะ โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 80.00 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 20.00 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านคิดว่าขยะ คือ เศษของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและการใช้สอยของมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 62.50 ท่านคิดว่าขยะ คือ สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วมีสภาพเก่า ชำรุด เน่าเปื่อย มีทั้งชนิดเปียกและชนิดแห้ง คิดเป็นร้อยละ 43.50 และท่านคิดว่าขยะที่เกิดจาก โรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นขยะติดเชื้อ คิดเป็นร้อยละ 14.00

1.2.3 ด้านการคัดแยกขยะ โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 71.20 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 28.80 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านคิดว่า การคัดแยกขยะ ทำให้สะดวกในการนำกลับมาใช้ได้ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ท่านคิดว่า การคัดแยกขยะ ทำให้ปริมาณในการกำจัดขยะลดลง คิดเป็นร้อยละ 36.00 และท่านคิดว่า ควรแยกขยะเศษผ้าและเศษกระดาษออกจากกัน คิดเป็นร้อยละ 8.00

1.2.4 ด้านวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 91.34 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 8.66 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การกำจัดขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้โดยใช้วิธีการฝังกลบเป็นการกำจัดขยะ ที่ถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 30.00 และท่านคิดว่า การทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำ ทำให้เกิด ผลเสียต่อคุณภาพน้ำ คิดเป็นร้อยละ 22.00

1.3 การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ ($\bar{X} = 3.43$) ร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.42$) และร่วมรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

1.3.1 ด้านร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ท่านมักร่วมแสดงความคิดเห็นและเสนอความคิดเห็นเพื่อนำไปกำหนดแผนในการจัดการขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.48$) ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลเกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอย และท่านมีส่วนร่วมในการลงมติเกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอยก่อนนำไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.48$) ท่านมักนำเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์หรือสามารถแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.47$)

1.3.2 ด้านร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ท่านมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎ ระเบียบและข้อบังคับขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.58$) ท่านมักเข้าร่วมฟังคำชี้แจงรายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติการของโครงการ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการและท่านร่วมปฏิบัติการร่วมกับเจ้าหน้าที่ในกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน ($\bar{X} = 3.46$) และท่านให้การร่วมสนับสนุนเพื่อการดำเนินงานกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอย เช่น ให้เงินทุน หรือวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เป็นต้น ($\bar{X} = 3.46$)

1.3.3 ด้านร่วมรับผลประโยชน์ มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ท่านมีส่วนร่วมในการลดขยะมูลฝอย เช่น ขวด พลาสติก โดยนำกลับมาใช้ใหม่ และท่านมีส่วนร่วมในการนำขยะมูลฝอยจากครัวเรือนมาทิ้งลงขยะหน่วยงานของรัฐจัดไว้ ($\bar{X} = 3.41$) ท่านมีส่วนร่วมในการลดขยะมูลฝอยในครัวเรือนแล้วนำไปขายเพื่อเพิ่มรายได้ ($\bar{X} = 3.38$) และท่านมีส่วนร่วมในการทำปุ๋ยหมักแบบผสมผสานกลับมาใช้ทดแทนเพื่อลดค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 3.35$)

1.3.4 ด้านร่วมในการประเมินผล มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งให้หน่วยงานท้องถิ่นทราบเมื่อพบว่าถังขยะไม่เพียงพอต่อการใช้งานและท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าธรรมเนียมการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย การประเมินจากนำไปใช้ ($\bar{X} = 3.30$) ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.28$) และท่านมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอยต่อหน่วยงานของรัฐ ($\bar{X} = 3.28$)

1.4 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การให้บริการต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.40$) การให้บริการตรงเวลา ($\bar{X} = 3.36$) การให้บริการก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.33$) การให้บริการเสมอภาค ($\bar{X} = 3.32$) และการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.28$)

1.4.1 ด้านการให้บริการเสมอภาคมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ เจ้าหน้าที่ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ และจำนวนครั้งที่เจ้าหน้าที่เข้ามาจัดเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.41$) การกำจัดขยะมูลฝอยใช้วิธีที่เหมาะสมกับชนิดหรือประเภทของขยะ ($\bar{X} = 3.38$) และอัตราการให้บริการมีความเหมาะสมกับความเป็นจริง ($\bar{X} = 3.35$)

1.4.2 ด้านการให้บริการตรงเวลามีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 รดขยะของเจ้าหน้าที่สามารถจัดเก็บขยะมูลฝอยได้ตรงเวลา ($\bar{X} = 3.35$) ลำดับ ดังนี้ ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยในแต่ละวันมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.41$) กระบวนการกำจัดขยะมูลฝอยทันเวลาไม่มีขยะตกค้าง ($\bar{X} = 3.33$)

1.4.3 ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ จำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยมีความเพียงพอ ($\bar{X} = 3.32$) ขนาดภาชนะรองรับ

ขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.31$) และตำแหน่ง/จุด/บริเวณที่จัดตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอย เช่น สาธารณะมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.30$)

1.4.4 ด้านการให้บริการต่อเนื่องมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ มีการขนย้ายขยะมูลฝอยไปกำจัด ด้วยจำนวนยานพาหนะที่เหมาะสมและเพียงพอ ($\bar{X} = 3.45$) การขนย้ายขยะมูลฝอยไปกำจัด ไม่ทำให้เกิดปัญหาหกลื่น เลอะเทอะบนท้องถนน ($\bar{X} = 3.44$) มีการกำหนดเวลาการจัดการขยะที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.36$)

1.4.5 ด้านการให้บริการก้าวหน้าโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

($\bar{X} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ มีการกำหนดเวลาการจัดการขยะที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.36$) การประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายรูปแบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.35$) และ หน่วยงานท้องถิ่นสามารถปรับการให้บริการจัดเก็บขยะที่หลากหลายตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X} = 3.33$)

2. รูปแบบปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมิวิหาน พบว่า

2.1 องค์ประกอบของพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอย อันได้แก่ การตัดแยกขยะมูลฝอย (R2) การลดปริมาณขยะมูลฝอย (R1) และการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (R3) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย การตัดแยกขยะมูลฝอย (R2) มีอิทธิพลมากที่สุด (Beta = .141) รองลงมา คือ การลดปริมาณขยะมูลฝอย (R1) (Beta = .069) และอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (R3) (Beta = .023)

2.2 องค์ประกอบความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย อันได้แก่ การลดปริมาณ (K1) การตัดแยกขยะ (K3) ประเภทของขยะ (K2) และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย (K4) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการลดปริมาณ (K1) มีอิทธิพลมากที่สุด (Beta = .404) รองลงมาคือ การตัดแยกขยะ (K3) (Beta = .309) ประเภทของขยะ (K2) (Beta = .201) และอิทธิพลน้อยที่สุดวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย (K4) (Beta = .064)

2.3 การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย อันได้แก่ ร่วมในการประเมินผล (PAR4) ร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ (PAR2) ร่วมรับผลประโยชน์

(PAR3) และร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ (PAR1) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยร่วมในการ ประเมินผล (PAR4) มีอิทธิพลมากที่สุด (Beta = .288) รองลงมา คือ ร่วมรับผลประโยชน์ (PAR3) (Beta = .154) ร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ (PAR2) (Beta = .129) และ อิทธิพลน้อยที่สุด คือ ร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ (PAR1) (Beta = .068)

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) การรับรู้ข้อมูล 2) การสร้างความไว้วางใจ 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) การสาธิต 5) การสร้างแรงจูงใจ 6) ศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะ และ 7) การสร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะ

3.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบหลัก 2) การเปิดให้มีการประชุมภาคประชาคมและท้องถิ่น และ 3) การประชาสัมพันธ์และ การปลูกจิตสำนึกต่อชุมชน

3.3 ด้านความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) การสร้างจิตสำนึก ให้ประชาชน 2) การส่งเสริมความรู้ในเรื่องขยะมูลฝอย 3) การสาธิต และ 4) การ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เช่น สื่อโฆษณาสื่อทางมือถือ เสียงตามสาย

3.4 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) การคัดเลือกผู้ให้ บริการที่มีความน่าเชื่อถือ 2) การตรวจสอบ 3) การวัดและประเมินผล 4) การให้ความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอย และ 5) การประชาสัมพันธ์ทุกภาคส่วน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผล ของนครโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ นครโกสอนพมวิหาน แขวงสะพานนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีดังนี้

1.1 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการลดปริมาณขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ด้านการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของ

ภาคประชาชนยังไม่ทั่วถึง ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการและจัดกิจกรรม และปัญหาปากท้องของประชาชนด้วยรวมทั้งการประสานงานของแต่ละหน่วยงานด้วยสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพา อัญยีน, อิมรอน มะลูลิม และวัลย์พร ชินศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน ตำบลคูบางหลวง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับน้อยแต่ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนในระดับ ลักษณะของการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชน พบว่า ประชาชนมีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยหรือการคัดแยกขยะให้ถูกประเภทในระดับน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งกิจ บุรณ์เจริญ (2554) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการขยะฐานศูนย์ พบว่า พฤติกรรมการจัดการขยะฐานศูนย์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเฉลิมชาติ แสไพศาล (2556) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน พบว่า พฤติกรรมในการกำจัดขยะมูลฝอยของชุมชนอยู่ในระดับพอใช้ ด้านพฤติกรรมกรรมการลดการเกิดขยะมูลฝอยในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ และด้านพฤติกรรมกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้

1.2 ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน

แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 81.45 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 18.55 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน มีดังนี้ การลดปริมาณ ตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 83.44 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 16.56 ประเภทของขยะตอบถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 80.00 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 20.00 การคัดแยกขยะถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 71.20 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 28.80 และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 91.20 และตอบไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 8.80 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนขาดความรู้และขาดจิตสำนึกในการให้ความร่วมมือด้านการจัดการขยะมูลฝอย อาจเป็นเพราะว่า การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารขององค์การพัฒนาและบริหารตัวเมือง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงโยธาธิการและขนส่งยังมีไม่เพียงพอต่อประชาชนรวมทั้งงบประมาณยังมีไม่เพียงพอ พฤติกรรมการกำจัดขยะไม่ถูกวิธี และประชาชนยังไม่ตระหนักถึงโทษที่เกิดขึ้นขาดอุปกรณ์ในการจัดการขยะฐานศูนย์ เช่น ถังขยะสีต่าง ๆ ไว้ในการคัดแยก การขาดความรู้/ ความเข้าใจในการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพขาดเงินทุน/ งบประมาณ และบุคลากรในการจัดการขยะฐานศูนย์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาวดี อำไพ (2559) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของความรู้ต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการขยะ พบว่า ประชาชน

มีความรู้ในการจัดการขยะ โดยรวมเฉลี่ย 18.35 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 91.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความรู้ในการจัดการขยะ ด้านความหมาย และประเภทของขยะ เฉลี่ย 6.83 จากคะแนนเต็ม 7 คิดเป็นร้อยละ 97.57 ประชาชนมีความรู้ในการจัดการขยะด้านการคัดแยกขยะ เฉลี่ย 3.65 จากคะแนนเต็ม 4 คิดเป็นร้อยละ 91.25 ประชาชนมีความรู้ในการจัดการขยะด้านประโยชน์และโทษของขยะ เฉลี่ย 4.26 จากคะแนนเต็ม 5 คิดเป็นร้อยละ 85.20 และประชาชนมีความรู้ในการจัดการขยะด้านการกำจัดขยะเฉลี่ย 3.61 จากคะแนนเต็ม 4 คิดเป็นร้อยละ 90.25 สอดคล้องกับผลการวิจัยของเฉลิมชาติ แสไพศาล (2556) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแชะ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมประชากร ส่วนใหญ่ตอบถูก (ร้อยละ 51.31) และตอบผิด (ร้อยละ 48.96) ส่วนในรายข้อ พบว่า ข้อที่ประชากรส่วนใหญ่ตอบถูกมากที่สุด คือ เศษผัก เศษอาหารทิ้งลงในถังสีใด (ร้อยละ 79.80) ส่วนข้อที่ประชากรตอบผิดมากที่สุด คือ ขยะที่สามารถย่อยสลายได้ในธรรมชาติทิ้งลงในถังขยะสีใด (ร้อยละ 78.01) รุ่งกิจ บุรณ์เจริญ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการขยะฐานศูนย์ : กรณีศึกษาโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะอยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎระเบียบ ด้านร่วมในการปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์ ด้านร่วมรับผลประโยชน์ และด้านร่วมในการประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากการมีส่วนร่วมจำกัดอยู่เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น รวมทั้งการให้ความรู้ยังไม่เพียงพอ ไม่มีความเข้มแข็งของกลุ่มแกนนำและโครงการกิจกรรม ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมและเงื่อนไขบริบทของชุมชน การขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญของการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ทำให้ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการร่วมทำกิจกรรมและขาดการมีส่วนร่วมในการนำเอาความรู้ไปใช้ประโยชน์ แต่กลับทำให้เกิดความรู้ที่เน้นเรื่องการนำเอาขยะมูลฝอยไปเพิ่มรายได้เท่านั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ หนึ่งฤทัย สังข์จีน (2550, หน้า 80) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยตามโครงการขยะแห้งแลกไข่ของเทศบาลนครยะลา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมด้านการประเมินอยู่ในระดับน้อยและ

ด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลางและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารการคัดแยกขยะและความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะมูลฝอยและการคัดแยกขยะมูลฝอยศูนย์ดีเรก ชัยนาม คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม พบว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการรักษาผลประโยชน์ และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นการมีส่วนร่วมในการรักษาผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผลและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทน์ภัส วงษ์พานิชอักษร (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน เพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ทั้งการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน การได้รับผลประโยชน์ การติดตามและการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน

แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การให้บริการต่อเนื่อง การให้บริการตรงเวลา การให้บริการก้าวหน้า การให้บริการเสมอภาค และการให้บริการอย่างเพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุมากจากการขาดงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอย ขาดวัสดุอุปกรณ์ ภาชนะรองรับ การเก็บรวบรวมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เนื่องจากบุคลากรและยานพาหนะในการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอยมีไม่เพียงพอประชาชนรวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงยังไม่มีความชัดเจนและสาธารณรัฐประชาธิปไตยยังอยู่ในช่วงของการพัฒนาเป็นหลักมากกว่าการดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาวดี อำไพ (2559) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของความรู้ต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และ 4) ความรู้ของประชาชนในการจัดการขยะมีความสัมพันธ์

กับประสิทธิผลในการบริหารจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีค่าสหสัมพันธ์ ($r = .572$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความรู้ของประชาชนด้าน ความหมายและประเภทของขยะ การคัดแยกขยะ ประโยชน์ และโทษของขยะและการกำจัดขยะมีผลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสอดคล้องกับ วาที่ร้อยตรีพิศดาร แสนชาติ (2560, หน้า 8) ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนของเทศบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่า ประสิทธิภาพของชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอย ความพึงพอใจของประชาชน อัตราการลดลดลงของขยะมูลฝอย อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ

2. รูปแบบปัจจัยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย พบว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย และการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยและความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยพฤติกรรมมีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = .230$) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ($\beta = .104$) และต่ำสุดคือ ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย ($\beta = .046$) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยหลายหน่วยงานรับผิดชอบ ประกอบด้วย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงโยธาธิการและขนส่งและองค์การพัฒนาและบริหารตัวเมืองพร้อมทั้งผู้รับผิดชอบงานขนถ่ายขยะรวมทั้งการกำจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาในเรื่องขยะด้วย ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีย์ พลภูเมือง (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบคัดแยกมูลฝอยในชุมชนแบบมีส่วนร่วมเขตเทศบาล ตำบลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า สถานการณ์การคัดแยกมูลฝอยของประชาชน พบว่า ประเภทของขยะมูลฝอยในครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นประเภทเศษอาหาร ผัก ผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 93.5 มีการจัดการขยะมูลฝอย โดยวิธีการทิ้งลงในถังขยะของเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 96.4 ประเภทขยะมูลฝอย ที่ต้องการให้เทศบาลกำจัดเป็นขยะมูลฝอยอันตราย คิดเป็นร้อยละ 64.8

ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า การคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปกำจัด มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 100.0 แต่ต้องให้เทศบาลนำขยะมูลฝอยไปกำจัด และใช้ประโยชน์โดยนำขยะมูลฝอยไปทำปุ๋ยหมัก คิดเป็นร้อยละ 85.1 ประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง 3 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือด้านการวางแผน (M=3.68, SD=0.62) การปฏิบัติ (M=3.67, SD=0.61) การจัดสรรผลประโยชน์ (M=3.94, SD=0.58) ส่วนการติดตาม และประเมินผล (M=3.66, SD=0.72) ระดับปานกลาง ด้านความคิดเห็น

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะโดยให้ความสำคัญ ดังนี้

3.1 ด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอยและการคัดแยกขยะมูลฝอย ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การรับรู้ข้อมูล 2) การสร้างความไว้วางใจ 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) การสาธิต 5) การสร้างแรงจูงใจ 6) ศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและ 7) การสร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะ ทั้งนี้เนื่องจากแรงจูงใจ เป็นการกระตุ้นหรือผลักดันให้มนุษย์แสดงความต้องการและพฤติกรรมบางอย่างออกมา เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างเต็มความสามารถและทุ่มเทความพยายามในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งก็จะส่งผลทำให้ได้ผลงานมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และศูนย์การเรียนรู้ยังเป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อสร้างเศรษฐกิจของครัวเรือนได้อีกช่องทางหนึ่ง ถ้าประชาชนได้ฝึกประสบการณ์ก็จะทำให้ประชาชนเห็นคุณค่าของการจัดการขยะในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนอีกทางด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของยุพา อัญยีน, อิมรอน มะลูลีม และวลัยพร ชินศรี (2553) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ 1) ควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการเก็บขนมูลฝอย 2) ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องแก่ประชาชน 3) ควรมีกฎหมายควบคุมมลพิษ 4) ควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน 5) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยแก่ประชาชน 6) ควรคัดแยกและสร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย และ 7) ควรกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการเผาและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุศรา สว่างชัย (2555, หน้า 6) ได้เสนอรูปแบบการจัดการ

ขยะ ประกอบด้วย วิธีการลดขยะ การคัดแยกขยะ การเผาขยะ การฝังกลบขยะ การนำกลับมาใช้ใหม่ การนำเข้าสู่ระบบการหมุนเวียนเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และข้อเสนอแนะ การจัดการขยะมูลฝอย ดังนี้ 1) การสร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะต้นทาง 2) การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ 3) การสร้างศูนย์การเรียนรู้การจัดการขยะ 4) การจัดพื้นที่ต้นแบบในการลดปริมาณขยะ 5) การพัฒนานวัตกรรมระบบการจัดการถึงขยะ 6) พัฒนาข้อกฎระเบียบการทิ้งขยะเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

3.2 ความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของ

นครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ การคัดแยกขยะ ประเภทของขยะการลดปริมาณและวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน 2) การส่งเสริมความรู้ในเรื่องขยะมูลฝอย 3) การสาธิต และ 4) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เช่น สื่อโฆษณาสื่อทางมือถือ เสียงตามสาย ทั้งนี้เนื่องจากปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เมื่อมีการปฏิบัติอยู่เป็นประจำแล้วด้วยการใช้ช่องทางการรับรู้ทั้งทางสื่อออนไลน์ มือถือ โทรทัศน์เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้และเกิดเป็นความรู้ที่สามารถนำมาปฏิบัติได้ของนครโกสอนพมวิหาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของนัฐฐา ทองช่วย (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย พบว่า ข้อเสนอแนะความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ ควรมีการเผยแพร่ความรู้เรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรที่มีประสิทธิภาพโดยใช้วิธีการแบบปากต่อปากหรือการใช้บุคคลที่เป็นตัวแทนของภาครัฐ/ท้องถิ่นคอยสอดแทรกความรู้ในระหว่างที่มีการทำกิจกรรมร่วมกัน เสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ประชาชนด้วยการจัดกิจกรรมที่มีเป้าหมาย เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยโดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะมูลฝอย เช่น การให้ประชาชนจัดตั้งธนาคารขยะ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ระบบและวิธีคิดด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นแรงกระตุ้นให้ประชาชนมีความตระหนักและเห็นถึงความสำคัญในการคัดแยกขยะมูลฝอย ควรจัดให้มีการขายสินค้าประเภทอุตสาหกรรมที่ไม่เป็นอันตรายหรือของเก่าที่ไม่ใช้แล้วแต่ยังมีประโยชน์และสามารถใช้งานได้มาทำในรูปแบบตลาดนัดของเก่ามือสอง เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยและเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะมูลฝอย ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาสัมพันธ์ให้แต่ละชุมชนนำเอาหลักการแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste) ซึ่งเป็นการทำให้ขยะภายในชุมชนเหลือปริมาณน้อยที่สุดไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

เอกนรินทร์ กลิ่นหอม (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความรู้ ทักษะและพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน พบว่า ความรู้และทัศนคติในการจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยและยังสอดคล้องกับผลการวิจัย ของดวงสมร พักสังข์ (2555) ศึกษาเรื่องหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการ ขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชน พบว่า ข้อเสนอแนะชุมชนความรู้ในการจัดการขยะ มูลฝอย มีดังนี้ 1) มีการดำเนินโครงการรีไซเคิลขยะอย่างเป็นรูปธรรม 2) การปลูก จิตสำนึกและเผยแพร่ความรู้ให้เยาวชนและคนในชุมชนได้ตระหนักถึงการคัดแยกขยะ 3) การใช้ประโยชน์จากขยะและโทษของขยะมูลฝอยในครัวเรือน 4) การให้ชุมชนจัด กิจกรรมประกวดหน้าบ้านสะอาดปลอดขยะเพื่อเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับ ครัวเรือนในการพัฒนาครัวเรือนของตนให้สะอาดอยู่เสมออันส่งผลต่อสุขภาพของคน ในชุมชนให้ดีขึ้น

3.3 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผล ของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ ร่วมวางแผน ตัดสินใจและออกกฎ ระเบียบ ร่วมในการ ปฏิบัติงานและประชาสัมพันธ์และร่วมรับผลประโยชน์ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้รับผิดชอบหลัก 2) การเปิดให้มีการประชุมภาคประชาคมและท้องถิ่น และ 3) การ ประชาสัมพันธ์และการปลูกจิตสำนึกต่อชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากการมีส่วนร่วมต้องเป็นเรื่อง ของระดับชาติต้องมีการกำหนดการ บทบาทในการปฏิบัติตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม แขวง เมืองและบ้านต้องเข้ามาร่วมกันรับผิดชอบแบบวาระของประเทศจึงจะทำให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรรณทิพา พัฒนาภิรัตน์ (2555) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผล การจัดการขยะมูลฝอย พบว่า ได้ให้ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) ควรปรับทัศนคติของประชาชนโดยให้ความรู้ประชาชนและนักเรียน 2) การ ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง 3) เปิดให้มีการประชุมภาคประชาคมและท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหา อย่างมีส่วนร่วม 4) จัดระเบียบผู้ประกอบการอาชีพเก็บของเก่า 5) ควรจัดให้มีถังขยะแยก ประเภทขยะและนำเศษบัญญัติมาควบคุม ผู้ฝ่าฝืนและลงโทษผู้กระทำ ผิดอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริกัทร เหล่าโกธา (2555) ได้ให้ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานด้านขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) ควรมีวิธีการ คัดแยกขยะมูลฝอยที่เป็นพิษและขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ 2) มีการประชาสัมพันธ์

เสียงตามสายหมู่บ้าน และแผ่นพับ และ 3) ควรมีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกต้องตามหลักวิธีการและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรพล ดำรงกิตติกุล และคณะ (2552, หน้า 59) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการขยะเพื่อให้เกิดประโยชน์กับทุกภาคส่วนของชุมชน พบว่า 1) ร่วมใช้กลไกทางชุมชนสนับสนุน 2) ร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกในชุมชน เพื่อให้มีการคัดแยกขยะอย่างต่อเนื่องด้วยความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับผู้ประกอบการร้านรีไซเคิลและได้ทำโครงการนำร่องรวมกลุ่มประกอบกิจการสู้เชิงพาณิชย์ 3) ร่วมเข้ารับการฝึกอบรมเยาวชน เป็นสายตรวจประจำหมู่บ้านเพื่อปฏิบัติงานกลุ่มจิตอาสาในการเก็บและคัดแยกขยะรีไซเคิลของครอบครัวนำมารวมไว้ที่ศูนย์คัดแยกขยะประจำหมู่บ้านการรวมกลุ่มเพื่อสร้างและขยายเครือข่ายสมาชิกคัดแยกขยะเพิ่ม

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพชร ทองคำและคณะ (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการขยะและการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่า 1) การสร้างเครือข่ายรับแยกขยะด้วยวิธีการบอกปากต่อปาก 2) การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในการสร้างเครือข่าย 3) การคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ 4) การให้ความรู้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการขยะชุมชน 5) การรณรงค์ให้คนในชุมชนแยกขยะจนเป็นนิสัยและ 6) เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอวิธีการจัดการขยะมูลฝอยขณะที่วิโรกาล อุปนนท์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนยอ พบว่า แนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยควรมุ่งเน้นการลดปริมาณขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด และดำเนินกิจกรรมด้านการลดคัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาคประชาชน ภาคท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาครัฐส่วนกลาง โดยสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจต่อไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของดารารัตน์ น้อมนำทรัพย์ (2560, หน้า 151)

ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลนครนครปฐม พบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกรายข้ออยู่ในระดับมากและข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) ควรร่วมมือกับชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอย โดยการเริ่มให้ความรู้กับภาคครัวเรือน 2) การรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของการแยกขยะและเพิ่มหน่วยงานรับเรื่องเกี่ยวกับการเก็บขยะเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

3) จัดหาอุปกรณ์ในการเก็บขยะและถังขยะให้เพียงพอ 4) ส่งเสริมให้มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร 5) ควรสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหาของขยะมูลฝอย เพื่อปรับทัศนคติของประชาชนทุกกลุ่มให้เห็นความสำคัญเรื่องการจัดขยะหรือกำหนดข้อห้าม และ 6) วิธีการกำจัดขยะเบื้องต้นอย่างถูกวิธี

3.4 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหาน ได้แก่ การให้บริการตรงเวลาและการให้บริการต่อเนื่อง ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) การคัดเลือกผู้ให้บริการที่มีความน่าเชื่อถือ 2) การตรวจสอบ 3) การวัดและประเมินผล
- 4) การให้ความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอย และ 5) การประชาสัมพันธ์

ทุกภาคส่วน ทั้งนี้เนื่องจากการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องมีมาจัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การปรับปรุง และการรายงานผลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนถึงผลการดำเนินการรวมทั้งรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทั้งทางโทรทัศน์ หนังสือ สื่อโฆษณา รวมถึงเสียงตามสาย เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สร้างองค์ความรู้เรื่องการจัดการขยะมูลฝอยของนครโกสอนพมวิหานให้เกิดประสิทธิผลสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ วงศ์ศิริวิมล (2550, หน้า 80) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า แนวทางพัฒนา 1) ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ ร้านค้าในชุมชนผ่านทางออนไลน์ 2) วิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ 3) และการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพา อยู่เย็น, อิมรอน มะลูลีม และวัลย์พร ชินศรี (2553) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน ตำบลคูบางหลวง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการเก็บขนขยะมูลฝอย 2) ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกต้องแก่ประชาชน 3) ควรมีระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายขยะ 4) ควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกแก่ประชาชน 5) ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยแก่ประชาชน 6) ควรคัดแยกและสร้างสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย และ 7) ควรกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการเผาและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริภัทร เหล่าโกธา (2555) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลกุฎีไฉ่ อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า ข้อเสนอแนะประสิทธิผลในการปฏิบัติงานด้านขยะมีดังนี้ 1) ควรมียุทธศาสตร์คัดแยกขยะมูลฝอยที่เป็นพิษและขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่

2) การประชาสัมพันธ์ตามเสียงตามสายหมู่บ้าน แผ่นพับ และ 3) ควรมีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิผลของนครโกสอนพมิวิหาน แขวงสะพานนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 การบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีการกำหนดเจ้าภาพหลักในการจัดการขยะมูลฝอย โดยการจัดทำกรอบบทบาท หน้าที่ สิทธิของแต่ละกระทรวง กรม แขวง เมืองและตำบล ถึงจะทำให้บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิผลทั้งในด้านพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ด้านความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย และด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.2 รูปแบบการจัดทำนิติกรรมระหว่างภาครัฐ ผู้รับสัมปทานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามาร่วมทำข้อตกลงร่วมกัน เพื่อให้การบริหารจัดการเกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ บุคลากรและความสามารถของผู้รับสัมปทานด้วยรวมทั้งการทบทวน ปรับปรุงเชิงนโยบายระหว่างกัน

2. ข้อเสนอเชิงนโยบาย

2.1 กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง องค์การพัฒนาและบริหารตัวเมืองและผู้ที่ได้รับสัมปทาน ควรนำผลการวิจัยการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกลยุทธ์เกี่ยวกับด้านพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) การรับรู้ข้อมูล 2) การสร้างความไว้วางใจ 3) การอบรมเชิงปฏิบัติการ 4) การสาธิต 5) การสร้างแรงจูงใจ 6) ศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะและ 7) การสร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง องค์การพัฒนาและบริหารตัวเมืองและผู้ที่ได้รับสัมปทาน ควรนำผลการวิจัยการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกลยุทธ์เกี่ยวกับด้านความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย มีดังนี้ 1) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน 2) การส่งเสริมความรู้ในเรื่อง

ขยะมูลฝอย 3) การสาธิต และ 4) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เช่น สื่อโฆษณาสื่อทางมือถือ เลียงตามสาย

2.3 กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง องค์การพัฒนาและบริหารตัวเมืองและผู้รับสัมปทาน ควรนำผลการวิจัยการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกลยุทธ์เกี่ยวกับ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย 1) ผู้รับผิดชอบหลัก 2) การเปิดให้มีการประชุมภาคประชาคม และท้องถิ่น และ 3) การประชาสัมพันธ์และการปลูกจิตสำนึกต่อชุมชน

2.4 กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม กระทรวงโยธาธิการและขนส่ง องค์การพัฒนาและบริหารตัวเมืองและผู้รับสัมปทาน ควรนำผลการวิจัยการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำไปเป็นข้อมูลเพื่อกำหนดกลยุทธ์เกี่ยวกับด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย) การคัดเลือกผู้ให้บริการที่มีความน่าเชื่อถือ 2) การตรวจสอบ 3) การวัดและประเมินผล 4) การให้ความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอย และ 5) การประชาสัมพันธ์ทุกภาคส่วน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ที่มีประสิทธิภาพของนครโกสอนพนวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมเชิงปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ที่มีประสิทธิภาพของประชาชนนครโกสอนพนวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.3 ควรมีการศึกษาคู่มืออบรมให้ความรู้ ความเข้าใจขยะมูลฝอย ที่มีประสิทธิภาพของประชาชนนครโกสอนพนวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

